

hjælpelige med at søge at fremme det foreliggende Lovforslag".

Fremdeles *Harald Jensen* :

„Som vi alle vide, har den nuværende Konseilspræsident søgt at ordne denne Sag ad en noget anden Vej, ved en Ændring af Valgkredsloven. Men det er jo ogsaa strandet, skønt jeg tror, at hvis den højtærede Konseilspræsident havde staaet fast og var gaaet frem, saa havde han nok fanget Sejren paa det Omraade. Den højtærede Konseilspræsident stod ikke fast og gik ikke frem, saa faldt den Sag, og saa kom pludselig dette Forslag frem igen, dette Forslag, som vi jo alle sammen troede skrinlagt Derfor synes jeg, den højtærede Konseilspræsident lige saa godt kunde have sprunget i Ilden med det samme og have opfyldt det Løfte, den forrige Konseilspræsident har givet os, om en Opfyldelse af Grundloven. Der gives dog vist ingen Vej udenom“.

Konseilspræsidenten udtalte bl. a. følgende :

. . . . „Der er blevet hentydet til nogle Forsøg, som fra Regeringens Side ere gjorte inden Nytaar, paa at naa en forudgaaende Overenskomst mellem samtlige Partier paa Rigsdagen om en eller anden Form for denne Sags Løsning. Og en af de Former, som der tænkes paa, var en Forlængelse af den nuværende midlertidige Ordning. Imidlertid er det jo klart nok, at denne Vej kunde ikke befares, uden at der var almindelig Enighed derom; det ligger i selve Sagens Natur, at det vilde ikke være rigtigt at gøre det, saaledes som Forholdene nu ligge. Naar det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (*Harald Jensen*) bebrejdede mig, at jeg ikke havde staaet fast paa dette, svarer jeg ham dertil, at det aldrig har været min Tanke, at det var noget, der kunde gennemføres, naar der ikke var almindelig Enighed derom, og det var der ikke. Jeg havde da kun Valget imellem enten at forelægge et Forslag, der bogstavelig opfyldte den nuværende Grundlovs Krav, et Forslag, der vilde have ført til ca. 170 Kredse med et rundt Tal, eller paa ny at forsøge at komme frem ad Grundlovsvejen“

Senere bemærkede *Brandes* :

. „Men der er et andet Højre her i Salen, som plejer at stille sig venligt overfor Regeringer, der ere udgaaede fra Folketinget. Det er det frikonservative Parti, og paa dets Vegne har jo et Medlem (*Rottbøll*) talt og erklæret, at dette Parti vel havde Indvendinger at gøre mod Forslaget, men dog ikke saadanne, at det derudfra vilde gøre nogen virkelig